

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci **obžalovaného M. M. a spol. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy** podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 8. decembra 2010 v Bratislave návrh obžalovaného M. M. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa podľa § 23 Tr. por. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. M. a spol. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2Nto 7/2010, 2 Tos 71/2010 a 2Tos 70/2010 **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e :

Na Okresnom súde v Považskej Bystrici sa pod sp. zn. 2T 248/2010, vedie proti obžalovanému M. M. a spol. trestné stíhanie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Obžalovaný M. M. písomným podaním z 13. októbra 2010 (osem rukou písaných strán, č.l. 400-403) žiadal, aby jeho trestná vec bola odňatá Okresnému súdu v Považskej Bystrici, ale i Krajskému súdu v Trenčíne, a to z dôvodu, že okresný súd tým, že podanú obžalobu neodmietol, hoci na takýto postup existovali zákonné podmienky, spochybnil objektivitu svojho konania vo veci, ktorá je hlavným predpokladom spravodlivého procesu.

Krajský súd v Trenčíne zas tým, že v rámci rozhodovania o väzbe neprihliadol na závažné porušenie práv obžalovaného na obhajobu preukázal, že z jeho strany tiež nie je zabezpečené objektívne konanie, ktoré je hlavným predpokladom na spravodlivý proces.

Krajský súd v Trenčíne v tomto štádiu konania rozhoduje o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu z 9. novembra 2010, sp. zn. 2T 248/2010, ktorým samosudca JUDr. M. Číž rozhodol, že je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (vec je vedená pod sp. zn. 2Tos 71/2010), o sťažnostiach obžalovaných M. M., T. Ď. a V. H., ktoré podali proti rozhodnutiu o väzbe z 18. októbra 2010, sp. zn. 2T 248/2010 (vec je vedená pod sp. zn. 2Tos 70/2010).

Obžalovaný M. M. podal návrh na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne, preto krajský súd, aby mohol zákonným spôsobom rozhodnúť o vyššie špecifikovaných sťažnostiach, predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu podľa § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne vo svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu na čl. 461 - 466 zhodne uviedli, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaných nepoznajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným M. M., preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný.

V zmysle citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie účelu trestného konania iným súdom ako súdom miestne príslušným. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, dodržanie

zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné „dôležité dôvody“. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom rozsiahlom podaní však neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri prípadnom (vec je ešte len v štádiu po podaní obžaloby) rozhodovaní v tejto veci. Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Konštatovania obžalovaného, ktorými mali byť zo strany okresného súdu porušené jeho práva na obhajobu, môžu byť riešené v prípade, že krajský súd bude vo veci rozhodovať, v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na tieto dôvody rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného M. M. a spol. Krajskému súdu v Trenčíne neodníma.

Krajský súd v Trenčíne v ďalšom štádiu bude musieť rozhodnúť aj o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným proti sudcom Okresného súdu v Považskej Bystrici.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. decembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová

